

Аналіз передбачає членування явищ на частини (іншими словами, виокремлення складових частин явища). Під час аналізу фрагментів оригіналу й перекладу можна помітити, приміром, такі складові: літери, словоформи, слововживання, знаки пунктуації, слововживання з великої літери, морфологічні і частиномовні характеристики, лексико-семантичні варіанти лексем, члени речення й типи синтаксичних зв'язків між ними, засоби вираження функціональної перспективи речення, типи речень за метою висловлення, засоби текстової когезії та когерентності, мовленнєві акти різних типів, лексичні повтори, стилістичні тропи й фігури, жанрові, стилістичні, дисукривні маркери, різні способи графічних виділень і розташування тексту на сторінці; в аудіотексті також можна спостерігати тривалість і гучність звучання, тембр голосу, просодичні елементи. Очевидно, що не всі ці ознаки релевантні для виведення закономірностей обраного досліджуваного об'єкта, оскільки деякі з них виявляються несуттєвими. Ознайомлення наукової літератури з теми дає змогу зосередитися саме на важливих складових досліджуваних явищ, й “аналіз, виділяючи суттєві властивості явищ серед несуттєвих (...) переходить в абстракцію” (С.Рубінштейн, 34). Приміром, дослідники фразеології у перекладі зосереджуються на таких важливих складових фразеологічної одиниці: денотативне значення, конотація, структура, образний компонент; на практиці у перекладі відтворюються не завжди усі компоненти фразеологічної одиниці; часто замінюється або нейтралізується образний компонент, а інколи на перший погляд еквівалентний фразеологізм у перекладі має відмінну конотацію, і його використання в перекладі змінить емоційне забарвлення фрагмента. Натомість невідтворення граматичних особливостей фразеологізму відносно рідко матиме суттєві наслідки для сприйняття перекладу.